

Stralsburgsvisan

I Stralsburg där bodde en adelsman så rik
 på guld och uppå penningar var ingen honom lik
 Han ägde ock en dotter så dejelig och skön
 hon älskade en vacker sjöman äti lönn.

En sjöman har hon älskat en sjöman vill hon ha
 en sjöman vil hon älska till dess hon läggs i grav
 Så slitet som hon spisade så litet som hon drack
 henes hjärta det var sårat hennes sinne det var svagt.

En resa till Ostindien ~~den~~ ^{dit} sjöman skulle gå
 men vad den stackars flickan hon måst sörja då
 Hon bjuder honom lycka och mången gång farväl
 hon sörjde så svårlogen allt för sin lilla vän.

Sjömanens bestämmelseort den träffad in
 då sätter han sig ner och skriver brev till vännen sin
 och uti första raden i det brevet månde stå
 håll upp min vän att sörja jag kommer nog ändå.

Maria hon fick brevet om morgonen till sig
 visst var det litet glädje fullt för hennes unga liv
 En liten gut som bragte det obelönt ej gick
 han utav skön Maria tre speciedaler fick.

Maria läste brevet med hlädje och med tröst
 visst var det lutet glädjef ullt för hennes unga bröst
 men hon det brevet glömde och lade på sitt bord
 varpå dengrymme fadren lkom in och snart det tog.

O fader o fader låt mig den sjöman få
 ej större gåva du din do ter giva må
 Om jag ej honom äger om ~~honom~~ jag ej honom får
 så gör det mig detsamma vart jag i världen går.

Nej om så den endaste sjömannen han var
 tro aldrig att du honom till din ~~äktas~~ äkta make tar.
 Först skall jag honom dräpa och sen dig skänka bort
 en har hos mig förfrågat och han mitt ja har fått.

Men några år därefter kom där ett skepp till land
 varpå den grymme fader en stax ilar ner till strand
 han bjuder sådan sjöman i esamt rum med sig
 han hade ej i tanken att han mista skull sitt liv.

O sjöman o sjöman du är j u u den
 som har förfört min dotter, du är ju hennes vän.
 Jag vill ej på dig hämnas tro mig jag säger sant
 så vida att du lovar att du rymmer ur mitt land.

Nog är jag ~~den~~ den sjöman som din dotter älskat har
 men henne att förföra - öra min avsikt aldrig var.
 Vad vi tillsammans talade det vet ingen om
 hon är i mina tanka och hon går där ej ifrån.

Den rysansvärde fadern han händerna hopskar
 san tar han fram den kniven han under rocken har.
 Den sänkte han i bröstet på sjömannen så god
 gick ut och stängde därren lät en simma i sitt blod.

Sen går han därifrån till sin kära dotter in
 kom älskade Maria skall du finna vännen din
 nu får du hålla bröllopp med kärasten din
 nu får du blod i bägaren istället för vin.

Maria såg sin fader vara nederstänkt ^{med} ~~xx~~ blod
 då börjar hon att blekna men fattar även mod.
 Hon såg sin kärast blöda hon såg var kniven satt
 hon tog den oförfärad och lade i sin barm.

O fader o fader hör sista bönen min
 lägg mig i sjömans kista lägg mig vid sjömans sid.
 Nu sörjer jag ej mera för någon vän åt mig
 nu slutas min a dagar nu dör jag gladelig.

När som den sköna flickan dessa orden hade sagt
 då tar hon fram den kniven som han uti barmen lagt
 Den sänkte hon i bröstet sjönk ner vid sjömans sid.
 Ej fadern det kan hindra hur fort han skyndar dit.

Till Stralsburga kyrka de bägge fördes hän
och klädda uti ~~silke~~ si ilke som kungen skänkte dem.
Och uppå deras armar låg skära silket rött
att ingen kunde säga varav de hade dött

Men bakom deras kista stod en annansom var svart
varpå den grymme ~~fadern~~ fa a deren geast lades bort
med kniven uti handen till varning för en var
som nekar sina barn att taga den som de vill ha.